

holdene for Hæren og Flaaden bør ordnes samtidig, saaledes at de bliver tilfredsstillende for en længere Aarrække. Som en saadan anden Udvej til Sagens Ordning anses en Ombygning og grundig Istandsættelse af Garnisonssygehus i Forbindelse med Opførelsen af det i Lovforslaget omtalte Hospital for Søværnet at være, og Udvalget har derfor i Skrivelse af 10. Januar 1913 (Bilag I) anmodet Forsvarsministeren om at udtale sig herom. I Skrivelse af 18. Januar 1913 fra Krigsministeriet (Bilag II, ledsaget af Underbilag I og II) besvares Udvalgets Forespørgsel imidlertid saaledes, at der i hvert Fald ikke tør paaregnes tilvejebragt en forsvarlig Afhjælpning af Manglerne ved Garnisonssygehus ved Anvendelse af det Beløb af 150,000 Kr., som Krigsministeriet (jfr. Bilag II) havde tænkt benyttet hertil. Forholdet er altsaa dette, efter de fra Ingeniørkorpsen og Hærens Lægekorps fremsatte Udtalelser at dømme, at den Opgave, der har været stillet Korpsene, ikke har været den samme, som senere (jfr. Bilag V med tilhørende Bilag III og IV) er besvaret fra anden Side, og den store Afvigelse i Besvarelserne skriver sig antageligt derfra. Paa Foranledning af Udvalget har Forsvarsministeren nemlig ved Hr. Arkitekt Bernh. Ingemann ladet foretage en Undersøgelse af Bygningsforholdene ved Garnisonssygehus, og Resultatet heraf foreligger i 2 Erklæringer (Bilag III og IV) og i Arkitektens Beskrivelse af Bygningerne og Forslag til sammes Ombygning (Bilag V).

Af det saaledes oplyste fremgaar det, at Bygningerne maa anses for vel egnede til Ombygning, at Bundforholdene er betryggende, og at Ombygning af de paa-gældende Bygninger kan give et godt Resultat. De af Arkitekten udarbejdede foreløbige Planer viser, at der i de tilstedeværende Bygninger med de projekterede Udvidelser kan indrettes et Hospital, der afgiver den nødvendige Plads under normale Forhold, og at Ruminddelingen, Lysforholdene og Brandsikkerheden kan blive fuldt tilfredsstillende, ligesom Hospitalets

Indretning i øvrigt vil kunne fyldestgøre alle rimelige Fordringer.

Hospitalets Beliggenhed er for saa vidt god, som Bygningernes Længdeakse ligger tilnærmelsesvis i Syd og Nord, hvad der medfører, at alle Sygestuer og Hovedgange kan faa Sollys. Tilførselen af frisk Luft i tilstrækkelig Mængde maa anses for muliggjort ved Hospitalets nære Forbindelse med de store Parkanlæg. Den eneste og virkelige Anke, der kan rettes mod Planen om Bibeholdelsen af Garnisonssygehus som Hærens Hospital endnu en længere Aarrække, er dets Beliggenhed ud mod en forholdsvis smal Gade med Beboelsehuse lige overfor Hospitalet, hvorved Forbindelse mellem Patienterne og de omboende let kan komme i Stand, men herpaa er der i meget høj Grad raadet Bod ved, at Arkitekten har lagt Sygestuerne paa nogle faa Undtagelser nær ind mod Hospitalsgaarden og lagt en bred Gang mellem disse og Façademuren mod Gaden. Til Forebyggelse af Støj fra Gaden vil Asfaltering af dennes Kørebane være at anbefale. I Forstaaelse med Forsvarsministeren fremsætter Flertallet derfor Forslag om, at Forsvarsministeren bemyndiges til at anvende en Sum af indtil 350,000 Kr. til Forandringer og Forbedringer af Garnisonssygehuset i København.

Det skal bemærkes, at to af Flertalsmedlemmerne (Døcker og Poul Rasmusen) nærer visse Betæneligheder ved den Maade, hvorpaa Sagen søges gennemført, men slutter sig til Flertallet paa Grund af, at der ikke frembyder sig nogen bedre Udvej, naar en Ordning af de militære Hospitalsforhold i København ønskes foretaget snarest mulig.

Flertallet forudsætter som en Selvfølge, at der bliver givet Hærens Lægekorps Lejlighed til Medvirken ved Planens yderligere Udarbejdelse, og man betragter den Omstændighed, at Flertallet og ikke Forsvarsministeren fremsætter Ændringsforslaget, efter hvilket der bevilges det anførte Beløb — 350,000 Kr. — til det nævnte Formaal, som blot rent formel, og denne Fremgangsmaade er kun valgt for derved